CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"CHILDREN, OBEY YOUR PARENTS IN THE LORD; FOR THIS IS RIGHT."
Eph. 6:1

SEP. 8th, 1961 - No. 512 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

16th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

Nalezingen

Eigenlijk is de titel boven dit onderwerp niet helemaal juist. Het woord nalezingen duidt in de richting van het oprapen van de overschotten. Als wij nu iets over de Unionville-conferentie willen zeggen dan bedoelen wij niet wat overschotjes op te rapen. Een enkele gedachte willen wij echter uit dit drie-daags festijn halen en nader bezien. "Nabetrachting" was misschien een beter woord geweest dan "Nalezingen". Maar goed, alle beeldspraak gaat nu eenmaal op een of ander punt mank.

Dit is geen verslag van de conferentie. Dit hopen wij in ons nummer van de volgende week te publiceren. Wij hebben het nu alleen over de Dinsdag, de eerste dag van de conferentie.

Al was het dan maar één dag, het is voldoende geweest om ons opnieuw te overtuigen dat Unionville waardevol, zeer waardevol is. De begeerte om te leren en zich te orienteren is duidelijk merkbaar bij studenten en niet-studenten gelijk. Er gaat iets magnetisch van deze samenkomsten uit; het is maar geen woordspeling dat er historie wordt gemaakt (voor zover historie gemaakt kan worden), je voelt je opgenomen in het proces. Als je die rijen jongeren beziet, als je ze hoort spreken en vragen stellen en discussieren, dan kan je het niet helpen dat er een dankbaar gevoel over je komt: daar zijn onze leiders van morgen!

De Association for Reformed Scientific Studies — dat mag wel eens in ronde woorden worden gezegd — heeft een belangrijk werk op zich genomen met het organiseren van deze conferenties. En naarmate we verder komen, zal dit werk in belangrijkheid toenemen. De Association ontmoet meer waardering en een groeiend aantal deelnemers. Het eerste jaar waren het er 80, het tweede jaar 125, en dit jaar waren het er 250. Niemand kan op dit moment precies zeggen hoe snel en in welke richting deze beweging zich zal ontwikkelen.

Dit is dan ook eigenlijk de aanleiding tot deze "nalezingen". Wij wilden graag een paar dingen opnemen en wat nader bezien.

In het bijzonder denken wij nu aan de eerste lezing van Prof. Runner. Wij lichten deze lezing er even uit, omdat de andere twee professoren dadelijk met hun lezing — zoals wij dat zo noemen mogen — "vaktechnisch" waren. Prof. Van Riessen sprak over het doel der filosofie, en Prof. Duyvene de Wit over Organisch Leven en de Evolutionistische Levens- en wereldbeschouwing. Prof. Runner's onderwerp was Christendom en Politiek.

Prof. Runner legde dadelijk reeds de nadruk op de eenheid van de Bijbel. Zo licht zijn wij geneigd om een bepaalde mening of gedachte, die wij koesteren, te ondersteunen met een of meer bijbelteksten. Wat dan vooropstaat is niet de Godsopenbaring, maar onze opvatting, waarvoor wij steun zoeken in de Schrift. Prof. Runner benadrukte dat wij immer de Bijbel hebben te zien als een eenheid, als een totaliteit. Wij hebben de Bijbel teveel begrensd tot een regel voor ons kerkelijk leven, terwijl de Bijbel een regel voor het *gehele* leven wil zijn. Niet het kerkelijk leven, maar het gehele leven kan alleen worden begrepen door het Woord.

Dit is een gedachte die consequenties heeft. Wij kunnen haar maar niet opvangen en dan naast ons neer leggen. Later accentueerde de professor dezelfde gedachte, toen hij de nadruk legde op de uitspraak van de Heiland: "Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik ulieden."

Als wij geloven en belijden dat de Zoon van God het vleesgeworden woord is, met andere woorden, dat God Zich in Zijn Zoon heeft geopenbaard, dan wordt de gedachte haast benauwend. Waartoe heeft de Vader de Zoon gezonden? Dat was toch dat de gemeenschap met God hersteld zou worden? Met dat doel voor ogen zendt de Zoon ons, zoals de Vader Hem gezonden heeft.

Dit werd gezegd tot een groep mensen, die zich klaar maken om vooraanstaande posities in de samenleving te bekleden. Immers de conferenties in Unionville zijn in de eerste plaats bedoeld voor studenten. Maar de gedachte, of beter de boodschap reikt veel verder. Het werd gezegd in verband met het onderwerp "Christendom en Politiek", maar de opdracht heeft niet alleen betrekking op de politiek.

De totaliteit van de Godsopenbaring heeft met het *gehele* leven te maken. Dat gaat ons persoonlijk aan en dat gaat onze organisaties aan. Deze gedachte alleen al kan ons aan het werk zetten. Is ons leven gericht op de herstelling van de gemeenschap met God, niet alleen voor persoonlijk, maar ook in die zin, dat wij dienstbaar zijn aan de volledige herstelling van die gemeenschap? En zijn onze organisaties daarvoor opgericht en daarvoor bezig? Daar kunnen wij heel gemakkelijk ja op zeggen, omdat onze organisaties Christelijke organisaties zijn. Maar dan moeten wij ons ook doorlopend bewust zijn, dat wij onze acties daarvoor voeren en daarvoor alleen.

Wij zijn dankbaar voor de ene dag dat wij in Unionville mochten zijn. Voor alles wat wij mochten beleven en horen. Maar wij willen wel bekennen dat deze gedachte in het bijzonder is blijven haken en wij hopen dat ze voorlopig niet los zal laten.

Een van de "highlights" was ook de toespraak van Prof. Vollenhoven. Het moge dan misschien iets langer geduurd hebben dan het plan voor de avond was en waardoor het koffieuurtje in het gedrang kwam, maar het was toch wel de moeite waard. Glashelder was de gedachtegang, vaderlijk was de toon, inspirerend voor allen die het Nederlands verstaan. Op zulke momenten, wanneer iemand als Prof. Vollenhoven zijn visie geeft op de ontwikkeling in dit land, komt men onder de indruk dat er hier iets gaande is. Jaren later kan daar natuurlijk alleen een juiste beoordeling van worden gegeven. Maar het was bemoedigend te horen hoe anderen — en met name mensen als Prof. Vollenhoven — deze ontwikkeling gadeslaan. Het was jammer dat velen van de aanwezigen het Nederlands niet voldoende konden verstaan om de Professor te volgen. Het moge een aanleiding voor de ARSS zijn om bij het samenstellen van "Perspectives 1962" — het boek waarin de lezingen worden verzameld — tevens de toespraak van Prof. Vollenhoven vertaald op te nemen.

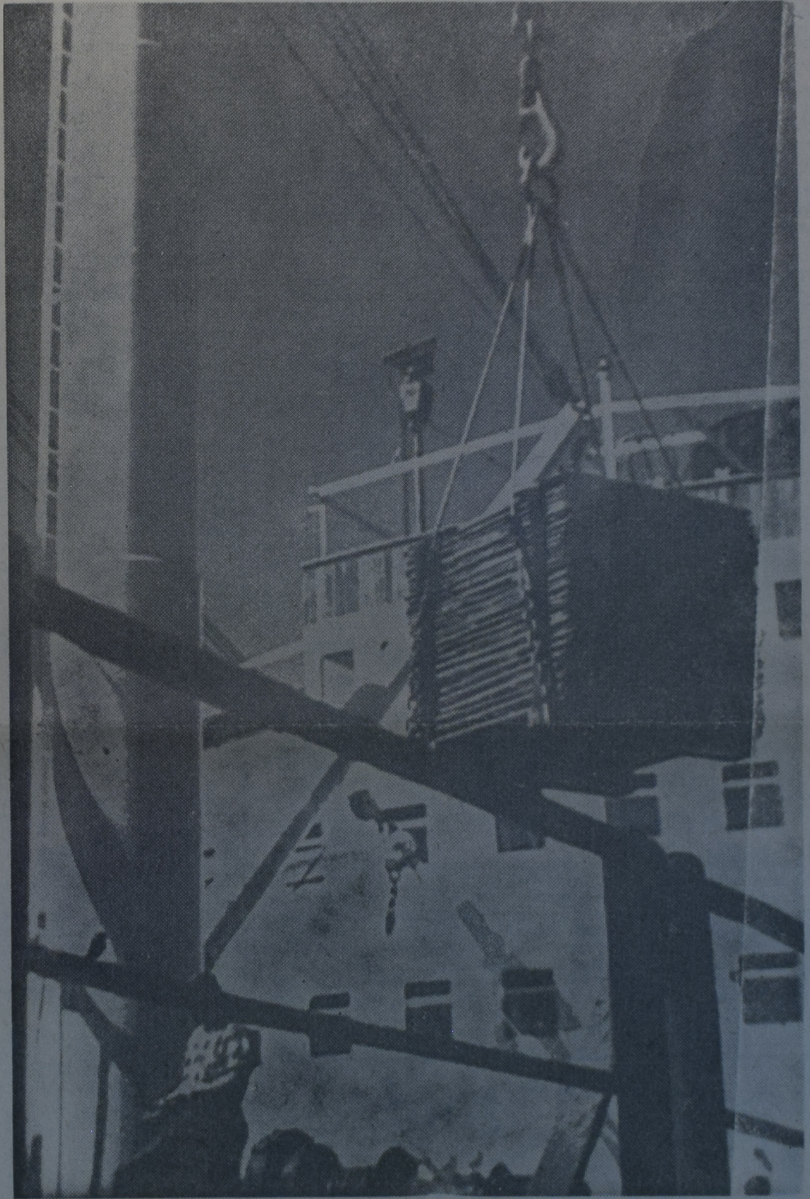
Unionville was goed. De Association for Reformed Scientific Studies doet belangrijk werk. En de belangstelling groeit. Eén ding: wij zien verlangend uit naar het moment, dat wij uit eigen kring en uit eigen land of werelddeel sprekers op de conferenties mogen zien. Hiermede is niets ten nadele van de sprekers van "buiten" bedoeld. Integendeel, wij hebben diepe waardering voor hetgeen zij brachten. Maar wanneer wij "eigen" mensen hebben, zou dit op zichzelf een teken zijn dat wij grote vorderingen hebben gemaakt. Misschien is deze toekomst niet zo ver af.

D.F.

NEDERLANDSE VLOOTONDERDELEN BEZOEKEN CANADESE HAVENS AAN DE OOSTKUST

(Can. Scene) Van 1 tot 20 September zal een Nederlandse vlooteenheid, bestaande uit het vliegtuigmoederschip Karel Doorman, de torpedojagers Limburg en Groningen en de onderzeeboot Zeeleeuw de Canadese havens Montreal, Quebec en Halifax een bezoek brengen en gezamelijk oefeningen uitvoeren met de Royal Canadian Navy en de Royal Canadian Air Force, teneinde de gecombineerde opleiding van NATO zeestrijdkrachten te bevorderen. Gezagvoerder A. van Es zal het bevel voeren over het Nederlandse eskader.

Op de terugweg zal het eskader een aantal RCN CS2F Tracker vliegtuigen voor onderzeeboot bestrijding meevoeren, die in het kader van het wederzijdse hulpprogramma van de NATO door de Canadese regering aan Nederland zijn overgedragen.

HET DRUKKE SCHEEPVAARTVERKEER VOOR DE HAVEN VAN CHURCHILL AAN DE HUDSON BAY opent omstreeks het midden van Juli. Blokken metaal uit de nieuwe mijn, smelterij, fabriek en raffinaderij van de International Nickel Co. Ltd. in Thompson, gelegen in het Noorden van Manitoba, worden hier op een Engels vrachtschip, de "Hannington Court" geladen in de haven van Churchill.

WACHT U VOOR HOGE RENTE TARIEVEN

(Can. Scene) Hoeveel van de mensen die op Maandag 8 dollar lenen er in toestemmen op Vrijdag (uitbetalingsdag) er tien terug te betalen ($8 plus $2 interest) realiseren zich, dat zij een rente van 1.825% per jaar betalen?

Dit is de reden, dat de Canadian Association of Consumers (CAC) gevraagd heeft om een wet die financieringsmaatschappijen en zaken die goederen op afbetaling verkopen, verplicht, niet alleen de totale kosten verbonden aan de lening in dollars en centen en de totale kosten voor op afbetaling gekochte goederen, op papier te zetten, maar ook duidelijk te vermelden op hoeveel procent per jaar de rente is gebaseerd. De verbruiker heeft niet alleen recht op crediet tegen een eerlijk en redelijk tarief, aldus de CAC, hij heeft ook het recht te weten hoe hoog het tarief is. Daarom vraagt de CAC van de regering de Canadezen te beschermen door middel van het uitvaardigen van een wet, die voorschrijft, dat de volledige kosten van een lening zowel in dollars en centen als in een eenvoudig jaarlijks interest percentage wordt aangegeven.

Gedurende de laatste zitting van het Parlement heeft de Senaat in principe zijn goedkeuring gehecht aan zulk een wetsontwerp, dat werd ingediend door senator Croll uit Toronto. In de "Banking and Commerce Committee" werd het echter verworpen, "als gevolg van het grondig bewerken van de afzonderlijke leden door automobielfinancieringsmaatschappijen en financiele instellingen", aldus Senator Croll, naar wordt vermeld.

Vele van deze credietverlenende maatschappijen stemmen er in toe de totale kosten van een lening of de totale kosten van de op crediet gekochte goederen op te geven, maar voor de ene of andere reden hebben zij bezwaar tegen het opgeven van het rentetarief. Zonder dat laatste kan de lener of koper echter niet beoordelen of de kosten van de lening of die, verbonden aan de koop op afbetaling, hoog zijn, laag, of redelijk. Bovendien worden in vele gevallen de rente tarieven omhooggedreven door extra kosten — zogenaamde "service fees", "bonusses", "discount", "legal charge", enz., zodat de leners zich niet realiseren, welk een hoog bedrag hun in werkelijkheid wordt berekend. Omdat "gewetenloze personen op dit afbetalingsgebied goederen verkopen, zonder de koper veel meer te vertellen dan het wekelijkse of maandelijkse afbetalingsbedrag", behoort de koper er op aan te dringen het percentage aan interest per jaar te weten, dat hem bij deze zg. "gemakkelijke" afbetalingsvoorwaarden wordt berekend.

Talking Business by D. Van Leeuwen, C.P.A.

•

Interest and Carrying charges

The purpose of this article is not to give an opinion about interest rates or to open discussion about the advisability of buying on instalment plans etc. If a person wants a car badly, or wants a home even though he does not have a large enough down payment it is up to him to decide whether the satisfaction derived from possessing a car or a home weighs up against the interest cost.

What I would like to show you, with a few examples, is how much interest you are really paying.

Example 1: "56 *Buick hard top* $760.00. *Down payment* $100.00. *2 years to pay.* $34.50 *monthly. Must Sell."*

How much interest do you pay?

The amount borrowed is ($760—100)	$ 660.00
Repayment 24 x 34.50	828.00
Carrying charges 2 years	168.00
Carrying charge 1 year (½ of $168.00)	84.00

Since you are paying back on this loan every month, the amount borrowed is less every month, and on an average for the two years the amount of your loan is ½ of $660.00, or $330.00. An interest charge of $84.00 per year on a loan of $330.00 works out to 25½%.

If you happen to have an old finance contract laying around for a stove, refrigerator, or car, you may find it interesting to work out by the above procedure what you actually paid. You may come to the conclusion that it would have been better to borrow elsewhere, or to wait a while with your purchase.

Example 2. 6 *room bungalow* $15,600. *Financing can be arranged. Down payment* $2,600.

On further investigation the terms are as followes:

$9,000 1st mortgage 7%	$ 75. monthly
$4,000 2nd mortgage 7%	50. monthly
	125. monthly

If you buy the house what is your interest cost? 7%?

To find this out you may want to look up the quotations in the paper under "Mortgage Loans"

"$3,000. *buys* $4.000. *2nd mortgage solid brick,* 7%, 3 *yr.* $50.00 *monthly."*

This is what happened. The person who sold you the house wanted $14,600. for it but only had a $9,000. first mortgage leaving $5,600. Since it is easier to sell a house with a lower down payment he decided to ask $2,600. down and raise the price $1,000. and planned to sell the $4,000. second mortgage at a discount for $3,000.

So, since you could not come up with $5,600., but only $2,600. the price was $1,000. higher. On a 5 year 7% second mortgage with payment of $50.00 monthly this would work out to approximately 16.5%.

Your second mortgage would run as follows:

Balance at start		$4,000.00
Payments 1st year (12 x 50)	$600.00	
Interest (7% on $4,000.00	280.00	320.00
Balance at end 1st year		3,680.00
Payments 2nd year (12 x 50)	600.00	
Interest (7% on $3,680.00)	257.60	342.40
Balance at end 2nd year		3,337.60
Payments 3rd year (12 x 50)	600.00	
Interest (7% on $3,337.60)	233.63	366.37
Balance at end 3rd year		2,971.23
Payments 4th year (12 x 50)	600.00	
Interest (7% on $2,971.23)	207.98	392.02
Balance at end 4th year		2,579.21
Payments 5th year (12 x 50)	600.00	
Interst (7% on $2,579.21)	180.54	419.46
		2,159.75

The person who paid $3,000.00 for your mortgage had an average investment of

½ of $3,000.00 (beginning) plus $2,159.75 (end)	$2,579.88
He received $600. for five years, or	3,000.00
Balance at end received	2,159.75
Total received	5,159.75
He paid	3,000.00
In five years he made	2,159.75
or on a yearly base 5/2,159.75\	431.97

The amount $431.75 on an average investment of $2,579.88 works out to approximately 16.5%.

I hope that with the above examples my readers are able to take a closer look at the interest cost of some of these finance arrangements. Normal bank loans cost around 6%. However, some of the banks now have plans for home improvements etc. The cost is often around 12% too, if worked out by the above procedure.

Often if a client wants to buy a piece of equipment I am told that the "interest" is 6% or 9%. In many cases this means that the carrying charge is 5% or 9% of the amount borrowed, which usually means that the effective rate of interest is about 12% or 18%.

De Nieuwe Verrassing uit Moskou

Een diplomatieke zet?

Verleden week heeft premier Khrushchev voor een nieuwe verrassing gezord. Nadat het drie jaar stil geweest was in beide kampen, heeft Khrushchev aangekondigd, dat Rusland opnieuw met atoomproeven zal beginnen. Daar had nu blijkbaar niemand op gerekend.

Op 28 Augustus 1959 had de Sovjet regering het volgende communiqué uitgegeven:

"De Raad van Ministers van de Sovjet Unie heeft besloten geen nuclear explosies in de Sovjet Unie te hervatten indien de Westerse mogendheden evenmin proeven nemen met atomische of hydrogenische wapens."

Twee jaar daarna komt dezelfde regering bij monde van haar premier met de mededeling, dat proefnemingen zullen worden hervat!

Het schijnt dat niemand een bevredigende verklaring daarvoor vinden kan. Toch is dat waarschijnlijk niet zo vreemd. Wij zouden een verklaring willen vinden, zoals die door een Westerse mogendheid en in een Westerse gedachtengang gegeven zou worden. Vandaar dat sommigen zeiden, dat de Russische verklaring was ingegeven door de noodzakelijkheid om gelijk te komen met de Amerikaanse bewapening. Anderen zeiden dat het communiqué alleen bedoeld was om de wereld schrik aan te jagen, nu de crisis in Berlijn tot een climax komt. Weer anderen betoogden dat Moskou de wereld wil overtuigen dat de communisten verreweg de sterkste zijn en zich daarom een dergelijke verklaring kunnen permitteren. Er zijn er ook die menen, dat Rusland een domme streek heeft uitgehaald. Zij denken dan voornamelijk aan de Aziatische en Afrikaanse volken, die nu toch wel hun vertrouwen in de Sovjet Unie moeten verliezen.

Zelfs indien dit laatste waar zou zijn (en het is zeer wel mogelijk dat de Sovjets aardig wat goodwill hebben verspeeld) dan nog is waarschijnlijk de wens de vader van de gedachte. Een diplomatiek échec is voor de communisten geen reden om stil te zijn. Nog zeer onlangs heeft de Russische minister van buitenlandse zaken, Mikoyan, een blunder geslagen in Japan. Hij was daarheen gegaan met de kennelijke bedoeling een wig te drijven tussen de V.S. en Japan, maar hij is daarin verre van geslaagd. Maar niemand moet denken dat deze en dergelijke gebeurtenissen de Russische buitenlandse politiek beïnvloeden.

Wat dan wel? Wat is dan wel de oorzaak van deze bliksemslag aan heldere hemel? Het zal voor iedereen, die de Russische geest niet door en door kent, moeilijk zijn daarop een antwoord te geven. In feite moet men communist, russisch communist zijn om de juiste verklaring te vinden.

Men heeft in Rusland de tijd. En men heeft een doel. Iets wat nu niet lukt, slaagt wellicht de volgende keer. En iets wat men eens beweerd heeft, behoeft men niet gestand te doen, indien de omstandigheden dit noodzakelijk maken. Dat is van het begin af de bolsjewistische taktiek geweest. In 1959 kwam het in de kraam te pas om de vredesapostel te spelen. Daarom werden atoomproeven gestaakt. In 1961 heeft het blijkbaar zin dat de Russische beer de tanden laat zien. Zo lang het communisme gebaat en bevorderd is, is alles geoorloofd.

Het is heel goed mogelijk dat de verklaring van Khrushchev bedoeld is als een support voor de Berlijn-crisis. Het kan ook een afleidings-manoeuvre zijn om vandaag of morgen een nieuwe satelliet-staat aan de rij toe te voegen. Wie zal het zeggen.

Het Westen is opgeschrikt — en een opgeschrikt mens is zijn zelfvertrouwen kwijt. Althans hij dreigt dit te verliezen. Waarschijnlijk is dit het voornaamste motief van de verklaring. De Russen hebben de naam goede schakers te zijn. Daarvan geeft Khrushchev's verklaring duidelijk blijk. Wat zij meer dan nodig hebben zijn goede, liever betere tegenspelers.

Public Speaking Tour
Prof. Dr. H. Van Riessen

Subject: "COMMUNITY OR ANTITHESIS" (English)
"CHRISTELIJK OF ALGEMEEN"
(Preferably Dutch)

Sept. 12 Sarnia
Sept. 13 Chatham
Sept. 14 St. Catharines
Sept. 15 Hamilton
Sept. 16 Toronto (All Ontario Calvinistic Rally)
Sept. 18 Trenton
Sept. 19 Brockville
Sept. 20—25 Nova Scotia
Sept. 25 Montreal

All meetings except the "Rally" are sponsored by the "Association for Reformed Scientific Studies".

ATTEND THE MEETING IN YOUR DISTRICT ! !

All Ontario Calvinistic Rally

on Saturday, September 16, 1961

in the Second Christian Reformed Church in Weston (Ont.) (on Albion Rd.)

Speakers: In the morning 10:30 a.m. DUTCH
Prof. Dr. H. VAN RIESSEN — "De Christen in een Nieuw Tijdperk".
In the afternoon, 1.30 p.m. ENGLISH
Prof. Dr. H. E. RUNNER — "Our place in the World Struggle of our time".

Prof. Dr. Th. Vollenhoven, who plans to attend the rally, will bring the greetings from the Netherlands.

Be sure to attend this Rally.

Admission $ 1.00; free admission for persons under 18 years of age.

Ontario Alliance of Christian Schools

De ALGEMENE NAJAARSVERGADERING

zal worden gehouden op

Zaterdag 4 November a.s.

in de Calvin Christian Reformed Church te Dundas, Ont.

Nadere bijzonderheden volgen later.

HOUDT DEZE DATUM VRIJ!

CALVINIST-CONTACT

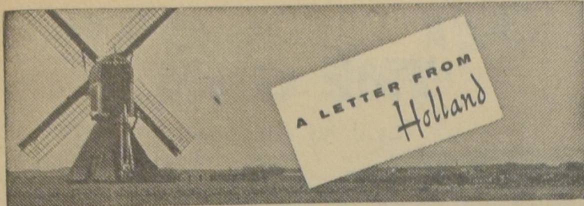
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

door Mej. Tjits Veenstra

Op vrijdag, 25 augustus, is de Taptoe Delft begonnen, hij duurde een hele week. Ik ben naar de generale repetitie geweest op de avond te voren. Het valt niet mee om er te komen, want de kaarten zijn bijna altijd uitverkocht. Ik had gelukkig een plaatsje op de overdekte tribune, want het regende. En iedereen had medelijden met de bejaarden en invaliden in wagentjes, die helemaal vooraan, zodat ze alles goed konden zien, onder paraplu's en plastic capes wel erg genoten, maar flink nat werden. Het was een prachtig gezicht. De Taptoe wordt gehouden op het marktplein voor de kerk. Hij begint 's avonds om negen uur. Dan is het om deze tijd van het jaar donker. Alleen op de achtergrond gloeit opeens de verlichte toren op en op die toren blaast een trompetter het openingssignaal. De toren wordt weer donker en in dat donker verschijnt er opeens een militaire kapel uit de kerk. Schijnwerpers vangen hem op. Muziek weerklinkt en kleurige uniformen marcheren in bonte patronen dooreen. Er zijn telkens zo'n vijftig à honderd mensen op het plein bezig, ze marcheren, ze blazen, ze trommelen, ze lopen kriskras door elkaar alles in het donker en ze raken toch nooit in de war. Dit jaar is de Taptoe gewijd aan de luchtmacht. De voorloper van de luchtmacht is de cavalerie. Daarom is er een afdeling cavalerie uit 1860, ze wordt geïnspecteerd door prins Frederik, een zoon van koning Willem III. De prins komt met twee prinsessen in een open landauer met 8 paarden het marktplein op daveren, stapt uit en inspecteert de wacht. Het gaat allemaal gepaard met veel sabelgekletter. In het volgende nummer komt de luchtmacht zelf aan de beurt. Met behulp van een soort tuingieters met in de tuit een fakkel wordt een landingsbaan uitgezet en de kapel van de luchtmacht marcheert er al musicerend in ingewikkelde figuren tussen door.

Dat alles gebeurde tijdens de generale repetitie in de stromende regen. Al die prachtige uniformen werden doornat en de kobalts moeten bijna niet te tillen zijn geweest van het water. Om kwart over tien begon het zo te hozen, dat veel mensen het plein af vluchtten. En de militairen marcheerden en musiceerden onverdroten voort.

Gelukkig is het niet alle dagen zo nat gebleven. Sedert zondag is het weer opgeknapt en nu gaan we min of meer gebukt onder een warmtegolf met temperaturen van 30 graden. Heerlijk! En het lijkt er op, dat het mooie weer nog een paar dagen zal duren. Misschien gaat september de kou en de nattigheid van juli en augustus goed maken. Alleen ... de vakanties zijn voorbij, de scholen zijn al weer begonnen.

Rotterdam krijgt er een tweede tunnel bij, de Beneluxtunnel tussen Vlaardingen en Pernis. Met de bouw wordt nog dit jaar begonnen, in 1965 zal hij klaar zijn. De tunnel wordt 1500 meter lang en zal f 70 miljoen kosten. Hij wordt gebouwd door een N.V., waarin particulieren en gemeenten aandelen zullen kopen. Om de kosten te dekken, zal er tol worden geheven, maar die is lager dan het pontgeld van nu. In 1980 neemt het rijk de tunnel misschien over en dan wordt de tol opgeheven. De tunnel zal bestaan uit negen segmenten. Ze worden gebouwd in een groot dok bij Pernis. Als alle stukken gereed zijn, gaat de deur van het dok open en worden de waterdichte "dozen" op de rivier gesleept om ze te laten zinken. Er komen 2 tunnelkokers, elk van 4.5 meter hoog. In elke koker komen twee rijbanen van 7.25 m. breed.

Rotterdam en Antwerpen zijn het eindelijk na 40 jaar onderhandelen eens geworden over een betere verbinding tussen Schelde en Rijn. De Kreekkrakdam tussen Zuid-Beveland en Noord-Brabant zal worden doorgraven, zodat er een verbinding tussen de Ooster- en Westerschelde komt. Een strekdam zal de binnenvaart en de zeevaart in de Westerschelde scheiden en Antwerpen zal een kanaal graven van de Oosterschelde naar de grens bij Zandvliet naar de eigen dokken.

Als de plannen doorgaan, krijgen wij er een nieuwe polder bij. Hij ligt tussen Den Helder en Den Oever, noordelijk van de Afsluitdijk en is 9000 ha groot. Het wordt geen landbouwgebied, want de bodem bestaat uit zand. Men wil er militair terrein van maken: uitbreiding marinebasis Den Helder, opslagplaats voor munitie en springstoffen, oefenterrein voor infanterie en tanks, vliegbasis voor straaljagers. Al deze activiteiten gebeuren nu op terreinen, die eigenlijk bestemd zijn voor recreatie, zoals b.v. de Veluwe. U ziet dus, dat wij hier, ondanks de crisis in Berlijn en de spanning tussen Oost en West niet bij de pakken neer zitten. Maar er gaan voorlopig geen militairen voor oefening meer naar Frankrijk. Er zijn er deze zomer al geweest, maar de nieuwe groep, die de volgende week zou vertrekken, blijft thuis. Nederland wil zijn parate troepen met het oog op Berlijn niet zo ver van huis laten gaan.

Er zijn de laatste weken drie kinderen zoek geweest, een jongetje in Den Haag, één in Enschede en één in Veendam. Ze zijn alle drie na dagen lang zoeken gevonden en bleken verdronken. Zelfs militairen hebben geholpen met zoeken en bij Enschede heeft men een hele beek afgedamd.

De Hervormd Gereformeerde Jeugdbonden hebben een eigen werkcentrum: huize Silvosa te Bilthoven. Er moet echter aan de villa wel het een en ander gebeuren, want de jeugd te Bilthoven heeft het huis als speelterrein gebruikt. Het centrum zal in totaal meer dan f 100.000 kosten, er wordt een actie gehouden om het bedrag bijeen te krijgen. De Bond voor Gereformeerde Jeugdorganisaties hoopt in 1962 zijn vijftigjarig bestaan te vieren. Ter ere daarvan gaat men in Driebergen een kampeercentrum stichten. Er staat nu al een aftands bouwsel, maar er komt een nieuw, het moet 1½ ton kosten, er komen 80 bedden in. 's Zomers zal er in worden gekampeerd, 's winters worden er conferenties en instructie-weekends in gehouden. En ook hiervoor wordt natuurlijk een actie georganiseerd. Er zal dus wel moeten worden geofferd deze winter.

De Gereformeerde zending heeft een rapport van 112 pagina's ingediend bij de generale synode. Men wil vier zendingstaken aanvaarden en wel in West-Pakistan, Roeanda-Oeroendi, Brazilië en Argentinië, onder beding dat de primaire verantwoordelijkheid voor Indonesië van kracht blijft. Afgezien wordt van zendingswerk in Zuid-Afrika. Er is in 1960 boven de quota een bedrag van f 250.000 aan giften binnengekomen en er staan 15 à 20 jonge mensen klaar om zich uit te laten zenden.

In Amsterdam is een 40-jarige hulpboekhouder er enige weken geleden met zijn vrouw en f 25.000 vandoor gegaan. Hij heette Borgers. Hij had de huur van zijn woning een maand vooruit betaald en tegen de hospita gezegd, dat men drie weken met vakantie ging. Achteraf is gebleken, dat de boekhouder helemaal niet Borgers heet, maar Wouter E., een oplichter, die lange tijd in het buitenland is geweest en een half jaar geleden maar weer eens is komen opduiken.

Hendrik Lamer uit Helmond was met zijn vrouw en zijn dochtertje en nog enkele familieleden met vakantie in Milaan. Het gezelschap ging uit elkaar om de stad te bekijken. Toen Lamers op de afgesproken plaats kwam, was er niemand. Hij wachtte een halve dag. Hij had geen paspoort, geen enkel identiteitspapier en geen cent op zak. Ten einde raad probeerde hij terug te liften naar Helmond, maar hij kwam in Merano (Dolomieten) terecht. Daar hebben ze hem naar Milaan gebracht en van Milaan is hij met een ambtenaar van de Italiaanse vreemdelingendienst naar de Nederlandse consul gegaan. Hij is van zondag tot dinsdag zoek geweest.

In Oud-Vossemeer heeft een metselaar een koe gehuurd en hij gaat die zelf iedere morgen en iedere avond melken, dat levert hem per dag ongeveer 12 liter melk. En dat alles, omdat er in het dorp van de zeven melkslijters in 10 jaar tijds maar één is overgebleven en van deze man wil de metselaar geen melk.

"TAPTOE DELFT 1961"

Op de Grote Markt in Delft werd 25 Augustus de "Taptoe Delft 1961" gegeven. De taptoe was dit jaar voornamelijk gewijd aan de Koninklijke Luchtmacht. De foto geeft een beeld van de finale tegen de achtergrond van de verlichte toren van de Nieuwe Kerk.

A little more news about the 4th All Ontario Calvinistic Rally

1. *What is this rally actually?*

It is a day on which several christian education organizations join their hands to provide instigation and inspiration for all reformed people in Ontario.

2. *Who are these organizations?*

They are the Association for Reformed Scientific Studies; the Christian High School Associations of Hamilton and Toronto; and the Ontario Alliance of Christian Schools.

3. *What program has been arranged for that day?*

First of all there will be hymnsinging, Dutch and English and I don't think there has ever been more enthusiastic singing than at these rallies. What spirited singing.

Besides that, there will be choirsinging and an organsolo, variations one one of those magnificent hymns from "Valerius Gedenckklanck".

And then, most important of all, we have acquired two outstanding speakers.

In the morning Prof. Dr. Ir. H. van Riessen from the Netherlands, will speak in Dutch on: "De Christen in een nieuw tijdperk". All who heard Prof. van Riessen a few years ago know that he, as a technician-philosopher, has deep analytical insight in the structure and problems of our age and that he is able to present his thoughts in a simple way. He made this speech especially for this rally-day.

In the afternoon we will have the privilege of hearing prof. H. Evan Runner, Th.M., Ph.D., professor in Calvinistic philosophy at Calvin College, the tutor of many of our Canadian students. He will speak on the topic: "Our place in the world-struggle of our time". His speech promises to be a clear, resounding and challenging address.

4. *And what about the expenses:*

The admission-fee will be $1.— straight. However, in order not to place a burden on our families, it has been decided that young people under the age of 18, accompanied by their parents, are admitted free of charge.

5. Finally, Prof. Dr. D. Th. Vollenhoven of the Free University in Amsterdam will also briefly address the meeting. As we know, he is one of the originators of the Calvinistic philosophy.

Conclusion:

Be sure to attend, for this promises to be a day of great, inspiring fellowship.

Al. J. Vanden Pol

A SERIAL FOR BOYS AND GIRLS

THE GUN

by John Vriesinga

(17)

Now his Mother shuddered and she said: "You understand how dangerous it is to play with a gun, don't you Dan?"

When Dan nodded again, she said: "Have you thanked the Lord yet, that Tom has not been killed?"

Dan shook his head. No, he hadn't thought of that, but he bowed is head and closed his eyes when Mother took his hands in hers and prayed. Her voice was soft and warm and very near to him. He listened to her and there was still hot tears burning behind his tightly closed eyelids.

Mother thanked the Lord that nothing worse had happened to Tom. She said: "We know, Father, that You are keeping watch over us all the time. We thank You, that we may be Your children, for we know that we have not deserved it."

Then Dan bent his head still deeper when he heard these words: "Dan wants to thank You too, Father. He also is Your child, he has been baptized in Your name, Lord, he too, belongs to You. Teach him to love You and to serve You always. Teach us to obey You first of all. Oh, give Your love in our hearts, Father, for we are unable to serve You out of sinfulness.

Watch over Tom, too, Lord, and make him well again. He has to suffer so much pain. Give him strength to bear it, and be very near to Him these days. Also teach Tom to love and serve You, for he has also been baptized in Your name.

And watch over Lloyd, Lord. He has no Mother. Have mercy on him Lord.

We ask all this, because Jesus, who was born on Christmas day in Bethlehem, has told us to come to You with all our difficulties, as Your children. That's why we look to You for help, even though our eyes cannot see You . . . . . Amen"

Now Dan lay alone again. Mom had gone away. She had turned the light off and the room was dark again. Dan lay snuggled close and warm under the blankets.

He still felt strangely grown up and big. That was because Mom had *talked* to him that way, and *prayed* that way. But at the same time he felt very small too. For he knew that what he had done had been very childish and not at all grown up.

It did not matter anymore. Mom had told him that even big people sometimes acted very childish and stupid. That was why it said in the Bible that all people are sinners. It did not matter any more, *for therefore Jesus had come into the world;* to save people from their sins, grown ups and youngsters alike

Dan closed his eyes tightly and he tried to pray, the way Mom and Dad did. He just whispered the words so that only he could hear them. God knew everything already. It was only because you belonged to Him so closely that you talked to Him about it, just the same. All Dan knew to say was: "I thank you, Lord, I thank you"

He tried to think a little harder and to tell the Lord what was really in his heart: "I thank you, Lord, for Mom and Dad and Tom. I thank you for Jesus . . . ."

It was dark outside and it seemed as if the stars, high in the dark sky, smiled down at the world. All was silent now! Dan fell asleep, and there was a smile on his face.

In the hospital it was not dark. The lights were on in the long corridors, and there was a small light above Tom's bed.

Tom looked at it with his eyes half closed. He had slept a long time already, but now he was awake.

He felt the pain in his shoulder. It was not too bad, if he only lay very still, without moving.

Now and then he had to move his head a little, and then it hurt terribly.

He remembered all that had happened again. He had fainted shortly after the bullet had hit him in the shoulder. Mr. Jongsma had carried him out of the woods. He had awakened when he was in the ambulance, but then they had been very close to the hospital already. Too bad he did not remember having heard the sirens!

Then they had carried him into the hospital and pushed him on a stretcher through one of those long halls. He had wanted, terribly bad, that his Dad and Mom had been there, but he was all alone. Maybe he had even cried for Mom and Dad for a nurse had bent over him and she said that Mom and Dad would come soon. Then she had carefully pricked a needle into his arm. It made him suddenly breath hard and close his eyes and there was that strange sound again as of waters rushing down and around and taking him with them . .

The next thing he knew was that another nurse bent over him and smiled and said: "Everything is okay now, Tom".

He had still felt too tired to talk and he had smiled a little too, and closed his eyes again and maybe he had slept some more. Then he had heard his Mother whisper. He had opened his eyes so that he could see her. Yes, she and Dad stood beside his bed and looked at him. Mr. Jongsma was there, too!

He had smiled and Mom had softly touched his cheeks and there had been tears in her eyes and she had said, whispering: "My Tom!"

Then suddenly he had cried too, the tears just streaming out of his eyes. He could not help it.

Mom had kissed him, gently, and caressed him and he wept as if he were a baby. Dad had walked around to the other side of the bed and grinned at him and whispered: "Hi Tom, my boy!"

Had he fallen asleep again then? He did not remember.

Would Mom and Dad be still in the hospital, he thought now. Or had they maybe gone home, while he slept?

(To be continued)

De Dode Zee Rollen

door SIMON KISTEMAKER, Th.D.

③

Leest u eerst het Oude Testament en daarna het Nieuwe Testament, dan zullen de namen "Farizeeër" en "Sadduceeër" onder uw aandacht komen bij het lezen van de Evangeliën en de Handelingen der Apostelen. Zou u in een woordenboek het woord "Farizeeër" opslaan, dan vindt u het betreffende woord in overdrachtelijke zin eigenlijk een andere zegswijze is voor "huichelaar". Natuurlijk zegt dit niet veel over de geschiedenis, want de vraag blijft: wie waren de Farizeeërs en de Sadduceeërs? Hoe komt het dat zij in het Nieuwe en niet in het Oude Testament genoemd worden?

Na de ballingschap van de kinderen van Israël werden de zonen (de nakomelingen) van Zadok tot priesters gesteld in de dienst des Heren (Ezechiël 44:15). Zij waren de leidinggevende figuren in die dagen, en behielden deze positie door de eeuwen heen. Nu kan het zijn dat de secte, waartoe de Sadduceeërs behoorden, van de "zonen van Zadok" afstamde.

Ofschoon de naam "huichelaar" de Farizeeër van Jezus dagen heel goed paste, betekent het woord "Farizeeër" toch iets anders. De aanhangers van de secte der Farizeeërs noemden zich "de afgezonderden". Toen in 168 vóór Christus de opstand geleid door Judas Maccabeüs uitbrak, moest de oorzaak voor deze revolutie gezocht worden in de strenge maatregelen van de Griekse vorst, Antiochus Epiphanes, die de heilige tempel te Jerusalem stond door offeranden aan griekse goden te wijden.

De Joden, vervuld met heilige en billijke toorn, togen ter strijde om de vijanden te verdrijven, en de tempel van God in ere te herstellen. Onder bekwame leiding der Maccabeeërs mochten de Joden overwinning op overwinning behalen, en in 165 vóór Christus werd de tempel in Jerusalem grondig gereinigd en opnieuw gewijd aan de God van Israël. Er was natuurlijk reden tot vreugde — dit feit wordt nog steeds in gedachtenis gehouden door de hedendaagse Joden.

Maar niet allen waren met vreugde vervuld. Een aantal van de orthodoxe Joden zag de overwinning behaald door militaire hulp als een verzachting van de kastijding die God gegeven had aan het volk van Israël. Het was een tijdelijke wegneming van de pijn, maar niet een verwijdering van de kwaal. De bestond uit het afwijken van de Wet van Mozes. God vroeg niet het verdrijven van een goddeloze overheerser, maar Hij verlangde het verwijderen van goddeloze gedachten, woorden, en daden der mensen. God vroeg niet om politieke leiders die overheersers konden bestrijden, maar Hij wenste dat Zijn volk zich tot een theocratische gemeente zou vormen onder leiding van een vrome priester in dienst van God.

Velen van deze groep zonderden zich af om trouw aan de wetten van Mozes te kunnen blijven. Zij verkregen de naam "de Vromen", oftewel "de Hasidim". In deze groep van "vromen" kunnen wij met vrij grote zekerheid de achtergrond van de secte der Farizeeërs en de secte der Essenen vinden.

Het Nieuwe Testament geeft ons de indruk dat de Farizeeërs vrij onder het volk leefden, en zich overal bevonden in het land Israël. Zij hadden zich niet langer afgezonderd van het publiek, maar bewogen zich vrij op alle tijden van de dag in die streken waar Jezus leerde en predikte.

De secte der Essenen bewoog zich niet onder het volk, maar leefden in alle eenzaamheid in afgezonderde nederzettingen ver van het rumoer der steden. De Essenen hadden na de opstand van de Maccabeeërs hun verblijfplaats in de wildernis gevestigd. Afgezonderd van de wereld leefden ze naar harde wetten en regels.

We zouden niet veel geweten hebben van de Essenen, ware het niet geweest dat drie schrijvers van de eerste eeuw van onze jaartelling iets over deze secte geschreven hadden. De eerste auteur, Plinius, geef in zijn geschiedenis boek een beschrijving over Palestina, en vertelt ook iets over de bevolking die aan de westelijke oever van de Dode Zee woonde. Hij vermeldt dat een zekere stam, Essenen genaamd, zich daar gevestigd had. Deze mensen leefden zonder geld, zonder bezittingen, en zonder vrouwen, en hadden alleen de palmbomen tot gezelschap. Natuurlijk schrijft Plinius als een Romein die een overzicht van de bezette gebieden geeft.

De tweede schrijver, die inlichtingen over de Essenen verschaft, is de Alexandrijnse Jood, Philo. In zijn boek getitled "Quod omnis probus liber sit", geeft hij een vrij lange beschrijving over de gewoonten en gebruiken der Essenen. Hij schrijft dat zij zonder geld, zonder wapenen, zonder handel te drijven, afgezonderd van de wereld, in eenzame nederzettingen leefden. Zjj studeerden, en pasten de ethische leerregels toe, hen door hun leiders gegeven. Zij hielden de sabbathdag in ere, waarop zij samenkwamen in hun synagogen. Daar werd hun de uitlegging gegeven van verschillende boeken. Zij hadden de deugd lief en leefden nederig zonder enige bezittingen, want alles hadden zij gemeen. Een ieder kreeg precies zoveel als een ander. De zieken werden verzorgd en de ouden werden met eerbied behandeld.

Ook in zijn boek "Hypothetics" geeft Philo een beschrijving van sommige gewoonten der Essenen. Hij zegt, ondermeer, dat de Essenen het huwelijk verafschuwden omdat zij door onthouding het reine betrachtten. Het gezinsleven zou de Essenen gaan binden aan de dagelijkse zorgen van het leven.

De derde schrijver is de joodse historicus, Flavius Josephus, die in zijn beschrijving van de joodse opstand de bijzonderheden van het leven der Essenen weet te melden. Hij verhaalt over het studeren van de wetten van Mozes, het harde leven waaraan de Essenen onderworpen waren, en het toelaten van nieuwelingen tot de groep. Als verdere informatie meldt Josephus, dat er ook nog een orde van de Essenen was waar het huwelijk toegelaten werd terwille van het nageslacht.

Als we nu de gevonden geschriften van de bewoners, die de westelijke oever van de Dode Zee bevolkten, gaan bestuderen, dan vinden we dat de mensen van die nederzettingen aan een hard leven onderworpen waren. Zij bestudeerden en pasten de wetten van Mozes toe, en trachtten daar getrouw aan te blijven. Zij hadden zich totaal afgezonderd van de wereld. Met de vromen streefden zij de deugden na, en probeerden zij het kwade te vlieden.

Vele dingen die wij in deze Dode Zee Rollen lezen over de gewoonten en gebruiken van de mensen, die daar vóór en aan het begin van onze jaartelling woonden, komen overeen met de beschrijving door de drie auteurs uit de eerste eeuw na Christus ons gegeven.

Nu is het gemakkelijk om een parallel te trekken en tot een gelijkstelling te komen. We kunnen zonder veel moeite de schrijvers van de rollen voor Essenen houden. In het algemeen zal dit wel waar zijn, en die mogelijkheid bestaat ook, maar toch kunnen we niet in details met een gelijkstelling volstaan. Lang niet alles dat in de laatste jaren gevonden is, is bestudeerd. Veel werk moet er nog verricht worden, voordat een juist oordeel gevormd kan worden over de secte, die ons deze kostbare rollen achtergelaten heeft.

(Wordt vervolgd)

D. VAN DER STOEP

Zijn dat uw kinderen?

(20)

Jan moet de helling weer op. De eerstvolgende weken zijn moeilijk. Jan trekt zich niet de haren uit het hoofd, maar wel smijt hij van tijd tot tijd met de deuren en gedurende enige morgens vindt juffrouw De Jong hem in een onbegrijpelijk slecht humeur.. Het drie-minuten gesprek lijdt er onder. Het gaat zelfs helemaal niet door, want Jan was er meestal de aanstichter van. Na het bidden kijkt juffrouw De Jong hem met een scheef hoofd aan en daarna zwijgen ze tot de wens voor een goede morgen, als juffrouw De Jong de kamer uithobbelt. Jan heeft de wonderlijke gedachte, dat zij enig houvast heeft aan de dagelijkse opmerkingen bij het ontbijt en als hij daarom thans, boven zijn bord, als een morgenzieke balorig zit te doen en haar eens vluchtig aankijkt, denkt hij: je doet maar, juffrouw De Jong, een volkomen onlogische gedachte, maar Jan denkt haar met een zeker duister genot. Hij eet haastig door om Koreman zo weinig mogelijk te ontmoeten. Op het kantoor is hij zwijgzaam en gemelijk achter 't stuur van zijn auto.

Dàt is de buitenkant en deze weerspiegelt alleen maar gedurende enkele dagen wat er binnen in ons omgaat. Hoezeer ook sommige belevenissen, ondervindingen en gebeurtenissen op torenhoogte uitsteken boven het gewone doen van het dagelijkse leven, wij blijven onder de gevangenschap van de simpele dingen van elke dag besloten en het treintje, waarin wij door de dagen hobbelen, moge dan al eens vertraging krijgen of tegen een lastige berg amechtig moeten oppuffen, het rammelt daarna weer snel door, langs de overbekende stationnetjes, de overbekende rit. Wij kunnen om de crisis in Duitsland ons kopje thee niet laten staan en als de baby huilt dan moet hij geholpen worden, al stort op 't zelfde moment ook de Engelse monarchie in elkaar. Jan heeft een flinke klap ontvangen. Hij is even uit 't lood geslagen. Zijn treintje is ontspoord, maar het rammelt spoedig weer door op gewone kracht, het normale gangetje. Wij zijn maar kleine mensen op Gods grote aarde met ons zacht gekookte eitje 's morgens, met ons speciale stukje zeep, met ons speciaal merk cigaretten, met onze voorliefde voor spinazie, met ons door-de-weekse en Zondagse pak, met onze hekel aan knolletjes en stijve boorden.

Er komt al spoedig weer een morgen, waarop Jan aan juffrouw De Jong vraagt of ze dat gelezen heeft in de Kerkbode, en hij heeft er schik in dat ze zonder nadere aanduiding weet wat hij bedoelt. Er is weer een flink tekort in de kas van de diaconie.

'O, maar 't komt er best,' zegt ze, ''t komt er best. Misschien zijn er wel 10 bankbiljetten van f 25.— bij.'

Jan eet zijn boterham voor 't eerst weer met plezier. Het verdriet, dat hij heeft trekt zich uit de uiterlijkheid terug. Het beeld van Mies staat gefotografeerd in verschillende omstandigheden en houdingen in het foto-album van zijn hart. En 's avonds op zijn kamer en overdag tijdens de lange ritten in zijn auto kan hij er sentimenteel in bladeren, of minder sentimenteel, of weemoedig, of knorrig, of verlangend of hoopvol. Hij maakt zich geen illusies maar hij zegt dikwijls: Wie weet al is het niet hardop. Hij zegt ook wel: meer meisjes dan kerken, maar vaker nog zegt hij toch: Wie weet? De foto's in het album wisselen dikwijls in scherpte. Ze kunnen soms heel scherp worden, als hij dacht dat ze aan 't verbleken waren.

Hij smeedt vele plannen om hier of daar een toevallige ontmoeting te forceren, maar hij stelt zich tevreden met de illusie die deze plannen hem geven.

Op een goede dag wordt hem echter ook in zijn hoopvolle mijmeringen voor 't grootste gedeelte de pas afgesneden als Koreman vertelt, dat Mies is overgeplaatst naar een andere stad.

'Jammer,' zegt Koreman, 'we zullen haar missen. Wat ze daar zoekt, begrijp ik niet.'

'Ze is toch overgeplaatst, ze zal er weinig aan kunnen doen.'

'Ja zeker, ze heeft zelf gevraagd om overplaatsing. Koba vertelde het. Die vindt het niks lollig. Ze zal nu ook moeten verhuizen. Die suite is voor haar alleen te duur. Enfin, Mies deed de laatste tijd een beetje hysterisch. Er was niet zoveel meer aan.'

'Ik heb haar de laatste weken niet ontmoet,' zegt Jan kortaf. Dat 'hysterisch' staat hem niet aan. Dat Mies uit zijn gezichtskring raakt is een teleurstelling te meer voor hem, maar het geeft hem ook een kleine voldoening, omdat hij veronderstelt dat Mies een beetje op de vlucht is. Ze schijnt er zich toch iets van aan te trekken.

Juffrouw De Jong kijkt er ook van op, als Mies afscheid komt nemen.

'Je in tijden niet gezien, Annie,' zegt Mies.

'Och nee,' zegt juffrouw De Jong, 'och nee.'

'Zit nou niet zo lijdelijk te doen, Annie.'

'Och nee,' zegt Annie en glimlacht.

'In ernst, Annie, ik hoop je dikwijls te schrijven.'

'Waarom?'

'Omdat we zulke dikke vriendinnen zijn.'

'O, ja, ja, dat zal dan wel. Dien je nog altijd de wereld, Mies?

'De wereld en het eigen vlees, Annie, stort je heilsoldatenhart maar uit.'

'Kun je daar in die andere stad nu eens niet proberen van nieuws aan te beginnen. Je hebt daar nog geen vrienden.'

Mies' gezicht wordt moe en ernstig. 'Wie weet? ik ben dit hier ook beu. Ik verlang niet opnieuw naar Koba's en Bertellen, hoe goed en hartelijk ze ook zijn. Wie weet, ga ik uit verveling weer niet naar de kerk. Gekheid, Annie, we zullen wel zien. Maar ik zal je dikwijls schrijven. Jij bent zo'n beetje mijn baken in zee, al geloof je het niet. Ik ga er nu weer vandoor. Ik heb nog bendes mensen te groeten.'

Mies houdt woord. Jan raapt de eerste envelop op van de mat met een schok van verrassing. Hij kent de enveloppen goed van de ziekenhuis-correspondentie. Hij is teleurgesteld als hij het adres van juffrouw De Jong ontwaart. Wat kan Mies haar in vredesnaam te schrijven hebben. Hij neemt de brief mee naar boven en legt hem op de trap naar de tweede etage. Het is een dikke brief. De hospita neemt hem mee naar boven als ze eten gaat brengen. Juffrouw De Jong bewaart hem tot na tafel. Daarna leest ze hem, met het peper- en zoutkleurige haar op een sluimerrol.

'Het eerste teken van leven, lieve Annie,' schrijft Mies. 'Ik ben hier nu geïnstalleerd en in een keurige omgeving terecht gekomen, wat meer zegt voor jou: in een christelijke omgeving, bij een jong echtpaar. Ik heb dat christelijke niet gezocht, maar voel me toch heel wel in deze sfeer. Wat maakt het christelijke uit van een huis? Dat is moeilijk te zeggen, nietwaar? Ik hoorde de eerste avond, dat ik hier eenzaam op mijn kamer zat, een donkere stem in de huiskamer beneden uit de Bijbel lezen en bidden aan tafel. Ik hield met 't schillen van mijn appeltje op tot ze daar beneden klaar waren. Ik bid niet meer aan tafel, omdat de reactie tegen bepaalde dingen mij op een gegeven moment nu eenmaal te sterk is geworden en dat tafelgebed toch meestal larie is. En als je dat eenmaal afwendt kom je er niet meer toe. Trouwens Koba zou niet geweten hebben hoe ze 't met me had. 'k Vond het prettig dat ik die donkere stem daar beneden hoorde. 't Gaf zo'n veilig gevoel. Alleen zag ik er tegen op die man te ontmoeten, omdat ik een teleurstelling vreesde. Het viel nogal mee. Hij was verlegen, maar niet eigengerechtig, een kantoorbediende met weinig centen die kamers verhuren moet. Zijn vrouw is een ratel (maar geen ongezellige ratel) met kuiltjes in haar wangen. Hoe kan een ratel kuiltjes in haar wangen hebben? Ja, 't is toch zo. Ze dragen de niet alledaagse naam van Jansen. Hun huiskamer is klein en modern. Hun ouders wonen in Groningen. Ze verwachten een kind. Hij studeert veel (je ziet hem blozen) voor liefhebberij. Zijn salaris is hevig besnoeid. Ja, t' was tegenwoordig een rare tijd. Haar broer was ook al zonder werk. Enfin, je begrijpt nu wel, Annie, dat ik volledig met heel haar familie op de hoogte ben. Dat zal jou verder niet interesseren. Het adres is Bosboomstr. 42. ('t Hijgend hert, dat onthoudt makkelijk). Dat weet je dus.

Maar wat je nog niet weet is, waarom ik eigenlijk in deze stad verzeild ben geraakt. Je kunt het geloven of niet, maar 't is een mislukte liefdesgeschiedenis en de aanstichter vertoeft in je onmiddellijke omgeving. Nee, niet Koreman, maar Van Loon. En nu kan je meteen de reden van de mislukking raden. Hij gaat naar de kerk en ik niet en de liefde, nauwelijks ontloken, ging daardoor te niet. Ik ween om bloemen in de knop gebroken en vóór de ochtend van haar bloei vergaan.

(Wordt vervolgd.)

INLICHTINGEN over de OMZETBELASTING voor de Kleinhandel in Ontario

De volgende belangrijke inlichtingen betreffende de 3% Omzetbelasting voor de Kleinhandel, welke is ingegaan op 1 September jl., zijn van belang voor iedere inwoner van Ontario.

Waarom de omzetbelasting werd ingevoerd

Ontario ondergaat op het ogenblik een enorme groei, zoals men niet eerder heeft gekend in het verleden.

Als een gevolg hiervan heeft de provinciale schatkist meer geld nodig dan ooit te voren. Als voorbeeld, in de komende vijf jaren moeten er minstens *duizend* nieuwe scholen worden gebouwd, elk ruim genoeg voor vijfhonderd leerlingen. Dit betekent dat de provinciale steun voor scholen in de eerstkomende jaren belangrijk moet worden verhoogd, of de gemeenten zullen zware belastingen voor het onderwijs moeten heffen. Ziekenhuizen, grote verkeerswegen en andere publieke werken moeten eveneens belangrijk worden uitgebreid, teneinde in de behoeften van de snel aanwassende bevolking te voorzien.

De provincie Ontario moet haar inkomsten vergroten met ongeveer $150 millioen per jaar teneinde deze vitale projecten te kunnen betalen.

Nadat de vertegenwoordigers in Queen's Park eerst onderzocht hadden of er andere inkomstenmogelijkheden voorhanden waren, kwam vast te staan dat de financiele behoeften niet uit tegenwoordige bronnen gedekt konden worden. Er werd besloten dat de invoering van een 3% omzetbelasting de beste en eerlijkste weg was om de inwoners van Ontario te laten bijdragen in de kosten van hun scholen, ziekenhuizen en andere noodzakelijke diensten.

Alvorens de Omzetbelastingwet werd opgesteld heeft de regering eerst een grondige studie gemaakt van overeenkomstige wetten in zeven andere provincies van Canada, alsmede verschillende staten van Amerika. De Ontario Omzetbelastingwet verleent meer vrijstellingen dan bedoelde andere wetten. Er zijn slechts twee andere provincies die hetzelfde lage tarief hebben als Ontario.

Heffing van de belasting

Ieder die regelmatig als normaal onderdeel van zijn zaak goederen verkoopt moet een aanvrage voor registratie indienen. Wie reeds aanvroegen ontvangen momenteel hun vergunning.

Betrokkenen moeten 3% belasting incasseren over alle goederen die aan de uiteindelijke gebruiker verkocht worden. De belasting wordt slechts één keer geheven. Een ingeschreven groothandel b.v. kan belastingvrij inkopen van de fabrikant, en verkoopt op zijn beurt belastingvrij aan een kleinhandelaar. De laatste incasseert de belasting bij doorverkoop aan de gebruiker.

Belangrijke vrijstellingen

De meeste dagelijkse levensbehoeften zijn belastingvrij. Voedsel, medicijnen op recept, medische benodigheden en kinderkleding zijn allemaal vrijgesteld. Evenals brandstof, electriciteit en benzine. Nieuwsbladen, tijdschriften en boeken zijn vrij. Geen belasting is verschuldigd over maaltijden beneden $1.50, indien apart berekend. Alle aankopen beneden 17¢ zijn vrij. De genoemde en vele andere vrijstellingen zijn omschreven op speciale kaarten, die momenteel aan winkeliers en andere verkopers worden toegezonden.

Woningen niet belast

Huizen en andere gebouwen zijn vaste eigendommen en zijn niet belast onder deze wet. De aannemer betaalt belasting over de materialen die in het huis of gebouw verwerkt worden, doch is geen belasting verschuldigd over het arbeidsloon dat een groot deel van de totaalprijs van een huis uitmaakt.

Indien voorzieningen als gordijnen, fornuizen en koelkasten met een huis worden verkocht, moet over de normale waarde hiervan de belasting worden betaald.

Diensten niet belast

Alleen z.g. roerende goederen en telefoonkosten, met uitzondering van lange afstandgesprekken, zijn belast. Verleners van "services", zoals kappers, schoonheidssalons, wasserijen en "dry cleaners" incasseren geen belasting, doch moeten wel belasting betalen over de materialen die zij verbruiken. Indien evenwel voor een reparatie vrij veel onderdelen of materialen nodig waren, is over de gehele rekening belasting verschuldigd, tenzij materialen en arbeidsloon afzonderlijk vermeld zijn.

Ongeregelde verkopen

Wanneer een particulier goederen verkoopt, geldt de transactie als een "ongeregelde" verkoop. In deze gevallen is de koper en niet de verkoper aansprakelijk voor melding van de aankoop en het toezenden van de verschuldigde belasting aan de Comptroller of Revenue.

Afbetalingsaankopen

Omzetbelasting is verschuldigd over de totaalprijs zodra de verkoop is gesloten, zelfs indien de afbetaling over een lange termijn loopt. Financieringskosten zijn ook belast, tenzij afzonderlijk vermeld en omschreven.

Ruilhandel

De werkelijke verkoopprijs onder aftrek van de trade-in vergoeding is het bedrag waarover de omzetbelasting dient te worden berekend.

Landbouw en veeteelt

Farmers zijn geen belasting verschuldigd over de meeste machinerieën, evenmin over zaad en voer, over medicijnen enz. voor de veestapel en over vele andere producten benodigd voor hun bedrijven.

Export en import

Goederen die uit Ontario geexporteerd worden zijn niet belast, daar de belasting alleen op in Ontario *gebruikte* goederen geheven wordt. Evenmin behoeft volgens deze wet belasting betaald te worden over goederen die door fabrikanten ingekocht worden voor het produceren van te verkopen goederen. Daar de belasting geen verandering in de prijsvaststelling brengt kunnen zij op de exportmarkten blijven concurreren.

Goederen ingevoerd in Ontario *zijn* belast indien zij bestemd zijn voor *gebruik* in Ontario. De koper van de geimporteerde goederen is dezelfde belasting verschuldigd die hij zou moeten betalen aan een leverancier in Ontario.

Huren van onroerende zaken

Een persoon die door huur de beschikking verkrijgt over onroerende zaken wordt volgens de wet beschouwd als een koper van deze zaken en is belasting verschuldigd over de te betalen huurprijs.

Ingeschreven verkopers ontvangen speciale kaarten waarop lijsten zijn vermeld van belastingvrije en belastbare goederen.

Elk verklaart hoe de omzetbelasting werkt voor elk soort zaak. Aanvullende informatie is verkrijgbaar bij het District Sales Tax Office voor Uw district.

PHILIP T. CLARK, Comptroller of Revenue

DE PRAIRIE - PASTOR

Liefdedienst

Dit was de reactie van mijn vrouw, toen ik haar mededeelde, dat ik Zondagmiddag naar een naburige gemeente moest, om daar te preken: — Moet je al weer weg? Je bent haast nooit thuis op Zondagmiddag. Altijd preken, preken. In de week zien de kinderen je al weinig, en dan moet je op Zondag ook nog weggaan.

Ik legde haar voor de zoveelste maal uit, dat ik de enige dominee was, die zó dichtbij woonde, dat ik eens een keer extra die vacante gemeente kon helpen, en dat je het toch niet kon weigeren, als die mensen daar er op aandrongen, en dat het dankbaar werk was, en dat het me diep bevredigde. Dat begreep mijn wederhelft natuurlijk ook wel en ze wuifde me dapper na, toen ik Zondagmiddag om half twee in de auto stapte om te gaan preken. Het was een flinke rit van ruim 30 mijl. Als alles vlot ging, kon ik tegen vijf uur terug zijn en had ik nog tijd genoeg voor de maaltijd en voor het nazien van de preek voor de avonddienst in eigen gemeente.

Buiten de stad gekomen, zette ik de vaart er in. Dominees hebben nu eenmaal de naam, dat ze hard rijden. Waarom zou ik de verwachtingen beschamen Na twintig mijl moest ik van de hoofdweg afslaan. Nu begon de grintweg, die als een grijs lint door het golvende prairielandschap slingerde. De weg was ruw en stoffig. De hete prairie was droog en dorstig en mijn auto joeg hoge stofwolken op. Gelukkig was er niet veel verkeer.

Prachtig op tijd kwam ik bij het kerkje aan midden op de prairie en om half drie begon de dienst. Ik vond het zelf een mooie dienst en tijdens het zingen betrapte ik me er op, dat het heus niet zo'n geweldig offer voor me was, om mijn vrije Zondagmiddag een paar keer per maand aan deze gemeente te geven. In deze kleine gemeenschap was het net alsof de mensen dichter bij elkaar stonden en kerk en prediking dankbaarder aanvaardden dan de broeders en zusters in mijn gemeente in de stad, waar de kerkleden elkaar dikwijls niet eens kenden.

Na de dienst kreeg ik in het hokje, dat tot kerkeraadskamer was gepromoveerd, een complimentje over mijn preek. Dat vond ik fijn.

De scriba haalde een zakagenda te voorschijn, zette zijn bril op en deelde mee, dat de volgende week de home missionary zou preken en de week daarop een theologisch student, die een meisje uit de gemeente liefhad, en of ze misschien op dominee konden rekenen voor Zondagmiddag over drie weken. Ik beloofde, dat ik over drie weken weer zou komen.

Ik groette de broeders en in het voorbijgaan drukte de diaken-penningmeester me een briefje van tien dollar in de hand. Ik bedankte hem en stak het biljet in mijn jaszak.

Toen kwam plotseling de ingeving. Ik haalde de tien dollars weer te voorschijn en spreidde het biljet uit op de tafel. —Zouden jullie dat nu wel doen, broeders? vroeg ik de verbaasde kerkeraad: —Hebben jullie niet de kritiek gelezen in een van onze weekbladen op die dominees, die zogenaamd liefdediensten verrichten en daarvoor geld opstrijken? Dit was zo'n liefdedienst. Wat moet ik nu met dat geld?

Het was eigenlijk een beetje gemeen van me. De broeders keken me ontsteld aan. Het bleek, dat de scriba de opmerking gelezen had, waar ik het over had, en hij zei nu, dat hij het kinderachtig en ongepast had gevonden. —Bovendien, voegde hij er aan toe, —we zien het hier nog steeds als een liefdedienst, als een dominee in zijn vrije tijd komt preken, en U weet niet half, dominee, hoe de mensen dat waarderen.

—Dat is waar, sprak de penningmeester, en praktisch voegde hij er aan toe: —Die tien dollar is ook geen betaling voor uw diensten, maar een blijk van onze waardering. Als U echt betaling vroeg, dan kwamen we met tien dollars lang niet uit.

—Nou, dominee, sprak een oudere broeder, —stop dat tientje maar weer in je zak. En als je gewetensbezwaren hebt, geef je het maar weer terug; dan krijg je wel wat in natura. Als je dan een keer of wat preekt, geven we je een varken mee naar huis .

De eerwaarde kerkeraad schoot in de lach. Er werden mopjes getapt over dominees en varkens en in vrolijke stemming verlieten we de kerk.

O ja: het tientje ritselde weer in mijn jaszakje.

Tegen vijf uur was ik weer thuis.

Na een kop koffie en een wat haastige broodmaaltijd trok ik me terug in de studeerkamer, om mijn preek voor vanavond na te zien.

Om zeven uur stond ik weer op de preekstoel. Het was over negen, toen ik me neervleide in mijn luie stoel. Ik trapte mijn schoenen uit, strekte me eens heerlijk, bromde als een beer en gaapte als een nijlpaard, en gaf op deze wijze te kennen, dat het leven mij een genoegen was.

Onze drie kinderen paradeerden langs mijn stoel voor de gebruikelijke nachtzoen. Ik moest ze nog even knuffelen. Die meiden en die jongen hadden hun vader de hele dag nog haast niet gezien, behalve op de onbereikbare hoogte van het preekgestoelte. Welterusten, kinderen, slaap maar lekker, later zal daddy wel eens wat meer tijd aan jullie besteden; later . . . . .

Geen rust was mij beschoren die Zondagavond, want tegen tien uur kregen we nog bezoek: de Hollandse dokter en zijn vrouw, die op grond van onze goede vriendschap het recht hebben, om tijdig en ontijdig de pastorie binnen te stappen. John kwam net van het ziekenhuis, van een "spoed-appendix", zoals hij zei, en had behoefte aan een praatje.

We kregen het over het drukke en dikwijls ongeregelde werk van dokters en over de arbeid van de dominees. Ik was vriend John een slag vóór door op te merken, dat ik zo blij was, dat een dominee tenslotte maar één dag per week hoeft te werken en zes dagen op zijn lauweren rust. Het vat, waar dit mopje wordt getapt, schijnt nimmer droog te raken.

En zo kwam het gesprek op een interessant onderwerp: Hoe bezien de mensen de dominee en zijn werk? Ter illustratie vertelde ik het voorval van vanmiddag en de reactie van de prairie-kerkeraad op het geschrijf over de liefdediensten van dominees.

De dokter, die een goed psycholoog en uitstekend mensenkenner is, maakte in verband hiermee een paar interresante opmerkingen. Hij zei, dat het zo'n merkwaardig verschijnsel was, dat in onze immigrantengemeenschap er zoveel critiek was op de maatschappelijke positie van de immigrantendominee.

—Dat men bijvoorbeeld aanstoot neemt aan het feit, dat de dominee een tientje krijgt voor een extra-dienst, waardoor hij de hele Zondagmiddag bezet is, dat zou in Nederland en ook in de States onder onze mensen eenvoudig niet voorkomen. Dit is typisch immigrantenstijl: de dominee heeft het zo best; hij heeft zo'n dik inkomen en zo'n mooie pastorie en nog kindertoeslag ook, dat geen enkel ander mens heeft; en de rijke dominee heeft dan nog zijn extraatjes aan trouwerijen en liefdediensten! Daar kan geen immigrant aan tippen. En de dominee is zelf toch ook maar een immigrant!

—Je moet eens opletten, ging John verder, — hoe die critiek op de stoffelijke zijde van 't domineebestaan haast altijd van een bepaalde zijde komt: van die mensen, die het hier in Canada moeilijk kunnen vinden. Ze voelen zich onzeker en niet thuis. Ze kwamen hier met een behoorlijk hoge dunk van zichzelf en van hun capaciteiten en deden toen de smartelijke ontdekking, dat de Canadese wereld niet tegen hen opzag en hun kundigheden niet genoeg apprecieerde. Ze waren en ze bleven vreemdelingen, die ondanks hun goede komaf en ondanks hun gaven en talenten bleven vastkleven aan de lagere sporten van de lange maatschappelijke ladder. En dat valt niet mee! En velen kunnen dat nooit goed verwerken. Ze moeten hun frustratie afreageren en dat doen ze op de mede-immigrant, die maatschappelijk niet geleden heeft in het immigratie- en integratieproces, en die hier erkend wordt in precies dezelfde positie als hij in Holland bekleedde. En wie is dat dan bij uitstek?: De dominee. Hij is een van hen — veel meer dan de dokter bijvoorbeeld — en in zekere zin van hen afhankelijk en hij steekt toch maatschappelijk boven hen uit. Ik geloof, dat je zo die kritische houding verklaren moet. Daar in dat dorpskerkje op de prairie merk je niets van zo'n geest, omdat je daar meer de mensen aantreft, die in Holland op bescheiden wijze farmden en het hier weer doen. Ze hebben niets af te reageren. Ze hebben in zekere zin hun positie, die ze in Holland hadden, hier behouden of herkregen.

—Ja, man, besloot John, —je zult als dominee wel eens wat te stellen hebben met die mensen, die angstvallig controleren, of je soms ook teveel krijgt van het aardse slijk. Maar je mag niet kwaad op ze worden. Ze hebben je hulp en je meeleven hard nodig, want ze hebben het vaak heel moeilijk voor zichzelf. Je moet er maar boven staan, jongen, en je er niet aan ergeren. Dan alleen kun je die mensen helpen.

En geef me nu eerst eens een sigaar: Waarom zou jij als dominee alleen zulke goede Willem II's roken en een arme dokter niets gunnen? Sjonge, wat heb je het hier toch best in een Canadese pastorie!

Ik rijkte de medicijnman een sigaar en vond het een leerzame avond.

E.R.M.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements $ 3.00
Marriage and anniversaries . . $ 4.00
Notifications of death . . . $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Met dank aan God geven wij kennis van de geboorte van een dochtertje en zusje

SUSAN DIANA

Mr. and Mrs. H. Post.
Hannie.

R.R. 1, Slate River.
Fort William (Ont.).

Engaged:

JOHN TAMMING
and
HILDA FERWERDA

Strathroy, Ontario.
September 9, 1961.

Mr. and Mrs. Frans G. Glasbergen wish to announce the marriage of their only daughter

CORNELIA ROSALINE METTHA
to
Mr. AUKE VANDER MEER

the Lord willing, on Saturday, Sept. 23, 1961, at 2:00 p.m. in the Rehoboth Christian Reformed Church of Bowmanville, Ont.

Reverend J. C. Verbrugge officiating.

Future address:
R.R. # 2, Port Perry, Ont.

Reception 7 p.m., Legion Hall, Bowmanville.

Mr. & Mrs. D. Bruinsma wish to announce the marriage of their daughter

GRETA
to
Mr. HENRY AMSINGA

on Friday, Sept. 22, 1961 in the Christian Reformed Church of Clinton at 7.30 p.m.

Rev. L. Slofstra officiating.

R.R. # 1, Bayfield.
R.R. # 2, Goderich.

Mr. and Mrs. A. C. Koene wish to announce the marriage of their daughter

PAULINE
to
Mr. CALVIN JAMES VERBRUGGE

on Thursday, Sept. 21st, 1961, in the First Christian Reformed Church of Chatham at 7.00 p.m.

Rev. J. C. Verbrugge officiating.

Chatham, 256 McNaughton Ave. East.

Lafayette, 210 Lutz Ave., U.S.A.

For sale:

135 ACRES

suitable for dairy, beef, hog or broilers. Modernized brick house with all conveniences, second house, 3 barns, 1 loafing type with paved yard and bunker silo. Drilled well. On paved road 3 miles from town. Write Post Office Box 220, Simcoe.

Gevraagd:

COUPLE

$ 180.— per maand, vrij apartm. (slaapk., zitk., keuken), verzorging van bejaard echtpaar en mooi buitenverblijf; geen koken: man 's winters practisch vrij. Engels vereist. Ong. 10 mijl van Newmarket of Weston Chr. Ref. Church. Major James Baxter, R.R. 2, King City, Ont. (W. van Hwy. 400). TE 3-5048.

ANNOUNCING
THE NEW MONTHLY
THE CHRISTIAN VANGUARD

for the propagation of Christian action and the application of Biblical principles and Christ's Kingship to all spheres of life.

For sample copies write Box 131 Edmonton, Alta.

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits

Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
Telephone: RAndolph 8-4741

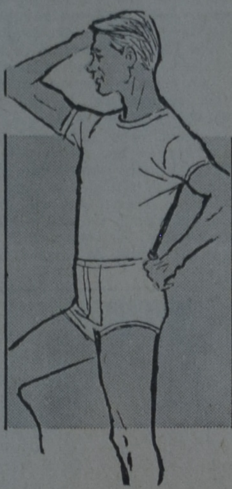
51 King Street East
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

Melkgeld tussen $ 1800 en $ 2300 per maand

Groot stenen huis, 9 kamers, van alle gemakken voorzien, beste barns, met een grote silo. Water in de barns. 44 melkkoeien, 12 kalveren, tractor, ploeg, enz. enz. Grote bulkkoeler, best melkcontract met een fabriek in Hamilton. Vraagprijs $ 69.000 met $ 20.000 down. Eén hypotheek, 6% rente, aflossing te regelen. 123 acres kleigrond.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E, Hamilton, Ont.
Bel LIberty 9-3894

BOTANY, het degelijke, onverslijtbare Hollandia interlock.

Ook in lange broeken en hemden met korte mouw. Ideaal voor de winter.

IMPORTEUR:

JANKOK
WILLOWDALE, ONT.

Bezoek Nederland
IN DE HERFST
wanneer
PAN AM JET
tarieven laag zijn

U bespaart $ 128 op de normale prijs van de economie-klasse

Vanaf 1 Oktober tot en met de maand Maart kunt U van Toronto naar Amsterdam en terug reizen tegen het speciale tarief van Pan Am voor een 17-daagse Jet Economie Excursie voor netto $ 409.—.

Desgewenst hoeft U volgens het Pan Am Betaal-Later-Plan slechts 10% contant te betalen en hebt U tot 24 maanden tijd om het restant te voldoen.

Pan Am heeft geschikte aansluitingsvluchten van Toronto naar New York — met extra tijd in New York **zonder verhoging van de biljetprijs.**

Vlieg in Pan Am Jet Clippers* **direkt** naar Amsterdam in precies 8½ uur vanuit New York.

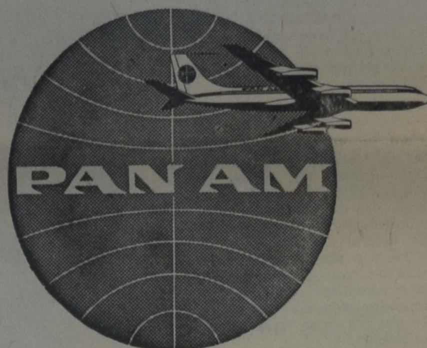
Breng een familielid of een vriend over naar Canada. Vraag inlichtingen over de belangrijke besparingen door het speciale Immigranten Tarief van Pan Am, dat van 15 Oktober tot en met 15 Juli geldig is.

Pan Am biedt U haar Onschatbare Ervaring.

Zodra U Pan Am hebt gekozen hebt U meteen al een gevoel van vertrouwen — want Pan Am is 's Werelds Meest Ervaren Luchtvaartlijn. En deze Onschatbare Ervaring ondervindt U in alles wat Pan Am U biedt.

* Ged. Handelsmerk

Telefoneert uw Reisagentschap of EMpire 8-2941
Plaatskaartenbureau: 91 Yonge Street, Toronto

'S WERELDS MEEST ERVAREN LUCHTVAARTLIJN

- De Eerste over de Atlantische Oceaan
- De Eerste over de Stille Oceaan
- De Eerste in Zuid-Amerika
- De Eerste rond de wereld

De oogst is binnen en nu is het de tijd

EEN GOEDE DAIRY FARM
te kopen

80 Acres best land, prima huis en bedrijfsgebouwen, vee en machines, melk-contract. Vraagprijs $ 30.000.—. Downpayment slechts $ 6.000.—. Hypotheek beschikbaar à 6%, betaalbaar met $ 150.— per maand, rente en aflossing inbegrepen.

100 Acres met prachtig huis, zo goed als nieuwe barn, silo, grote nieuwe machineschuur en vele beste machines. Melkcontract verkrijgbaar. Deze farm moet wegens ziekte en ouderdom worden verkocht. Het is de moeite waard deze farm te bezien. De eigenaar is bereid de hypotheek te verstrekken à 6% met zeer gemakkelijke afbetalings-voorwaarden. Geld voor de aankoop van vee kan onmiddellijk worden verstrekt.

125 Acres eerste klas land, modern huis en prima bedrijfsgebouwen. 47 stuks vee, waaronder 30 melkkoeien (PURE BRED). Melkcontract $ 900.— per maand. Vele prima landbouwwerktuigen en een grote voorraad hooi en graan. DIT IS EEN FARM OM TROTS OP TE ZIJN. Vraagprijs $ 63.000.—. Er is $ 43.000.— hypotheek beschikbaar à 6%.

130 Acres bewerkbaar land, ruim huis met badkamer en furnace, barn en andere bijgebouwen. 20 melkkoeien en 8 stuks jongvee. Bulkcooler en alle benodigde machines. Melkcontract; gemiddelde melkcheque $ 550.— per maand. Prijs $ 45.000.—. Gevraagd downpayment $ 12.000.—. Hypotheek à 6%.

Bijna 300 Acres eerste klas land, waarvan 260 acres bewerkbaar, rest bos. Zeer grote, zo goed als nieuwe barn (slechts 2 jaar oud), welke op de 2de vloer plaats biedt voor ongeveer 20.000 balen hooi en stro. Huis geschikt voor 2 gezinnen. 56 stuks prima vee, waaronder 40 melkkoeien en 16 stuks jongvee. Reeds jaren bestaand melk-contract, gemiddelde melkcheque $ 1.100.— per maand en dit kan, gezien de capaciteit der farm, beslist worden opgevoerd tot $ 1.600.— per maand. Inkomsten uit jaarlijkse vee verkoop ongeveer $ 3.000.—. In aanmerking nemende de kwaliteit der barn, het vee, de grote hoeveelheid der machines, de ligging der farm aan de rand van de stad en aan een rivier, is deze grote farm beslist goedkoop voor $ 78.000.—, met SLECHTS $ 15.000.— DOWN. Maandelijkse betalingen aan de $ 63.000.— hypotheek SLECHTS $ 425.—, rente en aflossing inbegrepen.

ZO NODIG KUNNEN WIJ U HELPEN BIJ HET FINANCIEREN VAN UW DOWNPAYMENT.

K. KRAAY, Real Estate Broker
Kantoor 15 KING STREET, Telefoon MU 5-4245.
Huis adres: 2 Juliana Crescent, ST. CATHARINES, ONT.
Tel. WE 4-1813.

Te koop:

Ideale locatie voor "market gardener" of "nursery". Deze 28 acre farm is ideaal gelegen voor een fruit stand aan de highway. (Hoofdweg 4 mijl van London - 6 mijl van St. Thomas). Billijk geprijsd voor spoedige verkoop.

Gevestigde Slagerszaak met moderne inrichting, in een goed winkelcentrum in London. Prachtgelegenheid voor een slager. Eigenaar gaat rentenieren.

Volledig ingerichte "Bake Shop" aan een hoofdstraat in London. Gevestigde zaak met goede omzet. Een prima winstgevende gelegenheid. Klein downpayment voldoende om U te vestigen.

385 acres Dairy en Beef Farm, 12 mijlen van London. Nieuwe stallen barn, 3 unit Surge melkstal - melkhuis, silo, ruim water onder druk. 5 Slaapkamers, sterk stenen huis met "slate" dak. Overname 30 dagen.

35 acres aan hoofdweg, 6 mijlen van London. 10.000 vierkante voet onder glas met goed verwarmingssysteem. 6 kamers, 2 slaapkamerhuis. Ideale "gardening" grond, waar kreek door heen loopt.

Ook "Commercial sites" en gebouwen.

HARRY ISRAELS
R. I. HARRIS
Insurance Agencies Ltd.
REALTOR
Westtown Plaza
London, Ont.
GE 8-7263

H. KREEFT
Certified Public Accountant
Licensed Municipal Auditor
968 Exmouth Street,
ED 7-8559
SARNIA, ONTARIO

Zeg Arie, wist je dat een E. M. Jaarsma haard ons huis voor meer dan de helft goedkoper verwarmd dan onze olie burner? En het mooiste is dat een haard zichzelf in 3 jaar afbetaald met het geld dat nu in smook opgaat. Bovendien veel gezelliger, gezonder, en beter verdeelde warmte over de vloer, wat beter is voor de kinderen. — Ik denk dat het een goed idee is moeder. Waarom zullen we langer wachten, schrijf jij even naar die importeur. Het adres is:

LEONARD KOUWEN
IMPORTS, SALES & SERVICE
258 Weir Street, Hamilton, Ont.
Tel. LI 9-5715

Goedkoop Verfafbijtmiddel

Het verwijderen van oude verf kan een langdurig en moeizaam werkje zijn. Maar zie hoe Gillett's Lye U kan helpen, tegen een fractie van de prijs van gewone 'paint removers'. Los 1 busje Lye op in 1 quart water. Roer in een andere pan 4 volle tablespoons corn starch of bloem in 2 quarts water. Voeg dit papje, onder constant roeren, langzaam toe aan de Lye-oplossing, zodat U een dikke pasta zonder kluiten krijgt. Bescherm Uw handen met rubber handschoenen en strijk zo de pasta in een dikke, gelijke laag op het geverfde oppervlak. Doe kleine stukjes tegelijk en krab af met een schildersmesje, zodra de eerste tekenen van opdrogen te zien zijn. De oude verf gaat er zo gemakkelijk af. Dozijnen dergelijke tijd- en geldbesparende wenken zijn te vinden in een gratis 60 pag. boekje. Schrijf aan: Standard Brands Ltd., 550 Sherbrooke W., Montreal. (Adv.)

Flinke Jongeman

Wij zoeken voor onze Groot- en Kleinhandel een jonge man die ijverig is en prettig in de omgang.
Voorkeur geniet hij die enige handelservaring heeft en goed kan rekenen.

Jankok Limited
5250 YONGE STREET — WILLOWDALE, ONT.

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

MOEDER'S HANDEN

Eens zat ik aan een sterfbed. En het was mijn moeder, die rustig lag te wachten tot God haar riep. Misschien nog een uur, twee uur? Met nog enkele broers en zusters wachtten we op Gods roepstem. Ze had geen pijn of benauwdheid en het was of ze sliep. Haar handen lagen op elkaar boven op het dek. En terwijl we allen daar zo zaten, zonder spreken, alleen maar afwachten, viel mijn oog op mijn Moeder's handen.

Ik zat juist vlak voor haar bed, en kon haar handen zó vatten als ik wilde. Het was of ik mijn blik niet los kon maken van die handen in rust. En daar trok het aan mijn geest voorbij. Ik zag al het werk, wat die handen hadden gedaan. Mijn moeder was nog niet oud, 67 jaar, maar ze had onnoemelijk veel werk verzet in haar leven. Ze had aan tien kinderen het leven geschonken. Altijd werken, wassen, stoppen, omdat er geen geld was voor vreemde hulp. Altijd heb ik haar bezig gezien. Nooit had ze tijd voor een krant of boek. Als ze 's avonds eindelijk kon gaan zitten stond de altijd gevulde stopmand naast haar stoel te wachten. En als kinderen accepteer je dat alles, omdat je niet anders weet dan dat Moeder altijd voor je klaar staat. Een man die met zijn handen zijn brood moet verdienen heeft ook zelden rust, maar in de avonduren is daar altijd nog wel even een uurtje voor krant of boek. Bij mijn moeder heb ik dat nooit gezien. 's Avonds was het kousen en sokken stoppen of aardappels schillen voor de volgende dag.

Haar handen droegen ook duidelijk de sporen van veel en ruw werk. Zelf nu ook getrouwd en met twee kinderen, begin je pas te beseffen wat er door dat ene paar handen is verzet, zonder al die moderne machines die het werk van een huismoeder thans zo verlichten.

Ik kon mijn ogen van Moeder's handen niet losmaken. Steeds meer werk kwam me voor de geest wat ze allemaal ook voor mij hadden gedaan. Nu lagen ze dan werkeloos. Wat ik in haar leven haast nooit had gezien, zag ik nu, nu haar leven ten einde spoedde. Nooit zouden ze meer iets kunnen doen. En de gedachte kwam in me op: Heb ik ooit wel genoeg gewaardeerd wat mijn moeder in haar leven voor me deed? Zo ik hierin was te kort geschoten, kon ik dat nooit meer herstellen. Nog enkele uren of nog korter en het leven van mijn moeder was afgebroken. En meteen wist ik: noch ik, noch mijn broers en zusters hebben ooit genoeg beseft wat mijn moeder voor ons deed. En het was te laat dat te herstellen. Moeder ging heen, om voor eeuwig rust te genieten.

God zei: "Kind kom thuis, nu is het genoeg, je taak is volbracht." Een uur later was ze zacht heengegaan, en ik moest afscheid nemen, ook van die handen.

Maar heel lang is het beeld van Moeder's handen getekend door al haar werk, mij bijgebleven.

"Er blijft dan een rust over voor het volk van God."

A.

ONZE TAAK

Al ben ik van huis uit dan ook geen schrijfster, toch wil ik óók eens op de uitnodiging om iets voor het vrouwenhoekje te schrijven, ingaan. Ik ben maar een doodgewone huisvrouw en moeder, die nergens in uitblinkt en waarvan er 13 in een dozijn gaan. Zo een, die niet blij is, als de schoonmaaktijd is aangebroken, maar slechts met hangen en wurgen klaarkomt, omdat het móet. 'k Heb altijd een groot respect gehad voor die vrouwen, die onder alle omstandigheden hun huis "spotless" hebben. Aan de andere kant ben ik ook weer dankbaar geen slaaf van het werk te zijn. Ik ga dan ook met een gerust hart eens een mooi boek lezen of iets leuks handwerken, inplaats van m'n kamer een grote beurt te geven.

Hebt u ook wel eens de gedachte gehad dat u wel eens graag ergens in uit wilt blinken? Iets waar u nu werkelijk aanleg voor hebt, al is het dan ook maar in koken, breien of bakken. Ik wel!

Ik geloof dat we àllen wel graag iets anders zouden willen wezen dan we zijn. Maar dan vergeten we, dat juist zoals we zijn we een plaats en roeping hebben in deze wereld.

Maar als we aan "roeping" denken, hebben we meestal iets groots of iets aparts in onze gedachten. Toch is dat niet juist. Die heel kleine dagelijkse dingen, voor 't oog vaak onnozel, zijn een taak en roeping voor ons. Denk u eens even in. Wij moeders mogen onze kinderen opvoeden! Ziet u wel wat een taak dat is en wat een verantwoording, vooral in deze tijd van vooruitgang? Angstwekkend soms en benauwend als we om ons heen het wereldgebeuren waarnemen. Dan denken we, wat moet ervan terecht komen en vooral, wat brengen wij ervan terecht. De tijd gaat zo razend snel, en we zijn zo druk met onze eigen toekomst dat het te laat is voor we het beseffen. Als een mens af en toe hier eens bij stil staat dan weten we dat onze kinderen het belangrijkste zijn. Dan zullen we de tijd nemen naar hun verhalen te luisteren, en hun gedachten leiden aan de hand van God's Woord. Dan zullen we altijd onze interesse laten zien, al is iets anders nòg zo dringend. Denkt u nu niet dat dat altijd gemakkelijk is, of dat ik altijd zo ben. Vast niet. Daar moeten we onszelf in trainen en telkens weer op attend maken. 't Is zo voor de hand liggend en gemakkelijk om te zeggen "Mamma heeft nu heus geen tijd, ga maar gauw weer spelen." Maar dan vergeten we onze roeping en onze plicht om onze kinderen, van God gekregen, op te voeden tot **Zijn** eer en tot waardige leden in deze matschappij, die schreeuwt om mensen die God op de eerste plaats in hun leven hebben. Die Zijn rustdag heilig houden, enz. Dan denk ik niet alleen aan mensen die veel geleerd hebben, maar in alle rangen en standen hebben we Christen strijders nodig. Dan behoeven we niet bang te zijn dat de wereld ons overwinnen zal.

God zal ons helpen, opdat Zijn Kerk blijft bestaan. Als ik zo mijn gedachten eens laat gaan, dan zie ik de taak van de moeders als een der grootsten, ofwel de allergrootste hier in deze wereld. De kinderen van Hem gekregen weer tot Hem te brengen. Dan zal ons leven niet voor niets geweest zijn. Hoe vaak hebben we ook niet heerlijke ervaringen bij onze kinderen en hoe zetten ze ons vaak beschaamd met hun kinderlijk geloof. Een paar weken geleden kwam mijn zoontje van 6 jaar opgewonden uit school.

"Mam, you know what the teacher told us? If a stranger asks us, to go for a ride and promises us some candy, we should never go with him. He might take us to a lonely place and kill us there."

Ik antwoordde half afwezig: "Doe dat maar nooit hoor, dat zou vreselijk zijn, dan kun je nooit meer bij pappa en mamma komen."

Toen keek hij me zo eigenaardig aan en zei: "It would still be more fun."

Ik zei heel verschrikt: "Wat? Dan hebben wij geen lieve jongen meer."

Zijn antwoord was zo gewoon en beschamend: "But if you are dead you go to heaven and that is still more fun, is it not?"

Toen heb ik hem eens lekker geknuffeld en gezegd: "Ja hoor, dat is waar, maar mamma wil je nog zo graag bij ons houden, snap je?"

Moeders, ik heb m'n gedachten laten gaan en op papier gezet, en gezien wat een grote taak ik heb, maar ook wat een **heerlijke** taak. Moge God ons daarbij helpen.

A. L.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Cornwall, Ont., Rev. A. van Eck te Exeter, Ont.

Aangenomen

naar Chr. Ref. Church te Galt Rev. A. Persenaire van Dundas.

UIT AUSTRALIA

Ds. Y. Van der Woude, predikant der Reformed Church of Kingston, Tasmania heeft zijn ambt neergelegd, aangezien hij zich niet langer geroepen voelde tot deze arbeid.

Ds. Van der Woude, geboren in 1910, werd predikant bij de Gereformeerde Kerk van Arum, Friesland in 1937. In 1946 werd hij legerpredikant in Indonesië. In 1950 werd hij predikant te Andijk, Noord Holland en vertrok vandaar in 1954 naar Australia.

Inmiddels heeft Ds. J. F. U. van der Bom van Sidney het beroep naar Kingston, Tasmania aangenomen.

PRIESTERS EN KLOOSTERLINGEN VERLATEN R.K. KERK

De Stichting "In de Rechte Straat" deelt ons het volgende mede:

Veel zegen.

God zegent ons werk zichtbaar. Het getal priesters en kloosterlingen dat bij de stichting "In de Rechte Straat" komt aankloppen wordt steeds groter.

In Mei verliet een Spaanse priester via de "In de Rechte Straat" de r.k. kerk. In Juni een Spaanse studente in de filosofie en letteren, die nu evangelist wil worden in Zuid Amerika. Tevens konden wij een Spaanse klooster-zuster steunen, die vier dagen voor het afleggen van haar kloostergeloften tot het volle licht kwam.

In Juli was het een Nederlandse en een Vlaamse priester, die via onze beweging tot de beslissende stap kwamen. Ook konden we een kloosterbroeder in Nederland helpen bij zijn moeilijkheden in het maatschappelijk leven. Wij ontvingen bezoek van een Franse priester, die aan de leer van zijn kerk was gaan twijfelen en enkele dagen bij ons wilde door brengen. De Italiaanse ex-priester, prof. Salvato, had hem naar ons verwezen. Deze week werden we uit Frankrijk opgebeld door de directeur van een bijbelschool. Een Argentijnse kloosterling was daar aangekomen, hopeloos en haveloos; of wij hem wilden helpen.

Achter deze gevallen, die wij hier zo beknopt mogelijk vermelden, gaat echter telkens een wereld van spanningen schuil. Maar ook immense vreugde, wanneer eindelijk de volle vrijheid in Christus gevonden wordt.

Maar ook veel zorgen...

Niet alle ex-priesters en ex-kloosterlingen, die via "In de Rechte Straat" tot het zuivere Evangelie komen, hebben onze financiële steun nodig. Maar op het ogenblik zijn er reeds zes waar wij maandelijks volledig garant voor moeten staan (en garant mogen zijn). Wij naderen daarom weer snel de bodem van ons ex-priesterfonds.

Bovendien brengt elke uitgetreden priester weer nieuwe contakten met zich mee. Hij wil aan zijn vroegere confraters vertellen van de rijkdom die hij in Jezus Christus heeft gevonden, nu hij Hem aanvaard heeft als zijn enige en volkomen Zaligmaker.

Moeten wij, de Stichting "In de Rechte Straat", voortaan tegen deze pas uitgetreden priesters zeggen: "Zwijgt a.u.b. over de heerlijkheid der genade, die God U bewezen heeft, want dat gaat van ons te veel financiële offers vragen"? En als we weer eens uit het buitenland worden opgebeld voor een ogenblikkelijke nood, moeten we dan antwoorden: "Neen, het kan niet meer. Probeert u het maar in een ander land of anders zet hem maar op straat. Misschien komt er nog wel eens een Samaritaan aan hem voorbij." Ik weet het, christelijke liefde zegt meteen: "Dat moogt U nooit antwoorden." Goed, maar trekt u dan ook zelf de konsekwenties van uw christelijke liefde. Het geld kunt u overmaken aan de **Stichting In de Rechte Straat, Box 71, Brampton.**

Enrique Fernandez.

De Spaanse ex-priester, Fernandez hoopt binnen enkele weken naar Zuid-Amerika te vertrekken, waar hij zich op een Bijbelschool zal bekwamen en daar als zendeling werkzaam zal zijn. Reeds heeft hij een getuigenis geschreven onder de titel "Slechts eenmaal offerde Hij zich", dat de Stichting In de Rechte Straat in meerdere talen hoopt uit te geven.

IMMIGRATIE EN IMMIGRANTEN

Gedurende het eerste halfjaar van 1960 zijn slechts 36.782 nieuwe immigranten Canada binnengekomen. Dit cijfer is niet meer zo laag geweest sinds 1950, een jaar waarin de immigratie opmerkelijk laag was. Het hoogste cijfer werd behaald in 1957, toen in totaal 282.164 immigranten binnenkwamen.

Het Department of Citizenship and Immigration verwacht dat het aantal gedurende het tweede halfjaar niet noemenswaard verschillen zal van het eerste.

Ditzelfde Department heeft een onderzoek ingesteld naar de maatschappelijke ontwikkeling van immigranten in Toronto en Montreal. Het onderzoek vond plaats in 1959 en het totaal der ondervraagden was 6969.

De schoolontwikkeling der immigranten was hoger dan van de gemiddelde geboren Canadees. Gedurende het eerste jaar verdienden de immigranten ongeveer een derde minder dan een vergelijkende groep Canadezen. Maar heel spoedig halen de immigranten de achterstand in.

De gemiddelde Canadees verandert ieder jaar van werkkring, maar de gemiddelde immigrant blijft langer in dienst van zijn werkgever. Bovendien was een opvallend aantal opgeklommen tot verantwoordelijke posities, terwijl 5% zelfstandig werkgever waren geworden, die aan 3070 personen werk verschaften.

CENTRAL ONTARIO DISTRICT
(League Toronto en League Orillia)

Onze TOOGDAG

hopen wij te houden D.V. op **WOENSDAG 13 SEPTEMBER** in de TAUNTON RD. Chr. Ref. Church Toronto. **Dus niet in Weston**, wat eerst de bedóeling was. Wij beginnen 's morgens om half elf.
De sprekers voor deze dag zijn: Ds. A. de Jager ('s morgens Engels) over: "Integration" (van ouders en kinderen); Ds. J. Geuzebroek ('s avonds Hollands) over: "Karakter en Geloof". Wij rekenen deze dag op alle leden! Gasten van harte welkom.

Secr. Mrs. Jenny Spoelstra.

The Sunny Okanagan Valley

Christian Reformed Church of Vernon, B.C.

It is claimed by residents of the North Okanagan Valley that the climate they are enjoying is the most livable in Canada. Perhaps you may scoff and ridicule this claim, but kindly take note of the following facts:

The Valley enjoys an average of 2,000 hours of sunshine every year. Thus full credit is given to its attractive name: the sunny Okanagan. Whereas the coastal areas of B.C. are plagued with undue rainfall during the fall and winter months, the residents of this Valley view a cloudness sky most of the time.

Winter lasts only three months in the Valley, so that during the months of December, January and February some snow and ice may be expected. But the snow melts rather quickly, and the lakes never freeze over, because the average temperature during the winter months is a high of 33 degrees above zero. While the rest of Canada may experience blizzards and subzero temperatures, the residents of the Valley are blessed with mild winter weather.

The month of March marks the beginning of Spring by showing the first outdoors flowers. Balmy weather continues from March to November, lasting a generous eight months of the year.

The summer in the Valley is hot. However, the heat is not unpleasant, for the humidity is very low. While in the day time the temperatures may rise to the nineties, the thermometers will record the low sities during the evening hours.

Rainfall in the Okanagan Valley comes to an average of some 10 inches a year. This arid climate necessitates the use of irrigation in order to keep the orchards and the farms lush and green. Naturally, this dry climate is very agreeable to persons suffering from asthma, arthritis, and rheumatism. At an elevation of 1,252 feet above sea level, surrounded by towering hills and distant snowpeaked mountains, this climate is beneficial to persons having arthritical and respiratory troubles.

Some 20 miles from downtown Vernon the alpine country may be enjoyed; it is located about one mile above the city, where the air is dry and crisp with a cool breeze even on the hottest day. Here from November to mid-May you can be sure of good dry snow, up to 15 feet in depth by midwinter.

The city is surrounded by three lakes: Okanagan, Kalamalka, and Swan lakes. These lakes with crystal clear water offer all the swimming pleasures one may desire. Kalamalka lake is one of the most beautiful lakes in North America. Is is called "the lake of many colours," because a bright green colour streaks the normally blue water.

The Okanagan Valley is well-known for its famous fruit, and especially for its apples — McIntosh, Delicious, Spartan, Winesap —exported to all parts of Canada and the United States. From the border at Osoyoos to the city of Vernon — a distance of more than 100 miles — cherries, apricots, peaches, apples and pears are grown in abundance. Vernon district has a total of 2,670 acres planted in fruit trees, and 5,000 acres planted in vegetables. Much of the Valley's economy depends on the fruit business.

Yet there are also the dairy farms to the north of Vernon, amounting to a total of 24% of B.C. farms. Besides fruit and farming, the Vernon district and neighbouring villages have scores of sawmills. In the Vernon district alone 109,544,600 foot board measure of lumber was produced during the year 1960.

The city is anxiously waiting for the opening of Roger's Pass Highway through the Selkirk Mountains, which will link Alberta to B.C. The pass will be opened during the summer of 1962. Vernon will then be the midpoint between Calgary and Vancouver — approximately 340 miles each way — and will be an easy day's drive for the motorist from either centre. The distance from Banff to Vernon (via the Roger's Pass) will be 285 miles, that is an average of 6 hours and 40 minutes driving time by automobile.

The people attending the Christian Reformed Church in the city of Vernon have experienced singular blessing in the past few weeks. During the first Sunday of August the newly acquired church buildings, located on the 'Church Street', was dedicated. One week later the Home Missionary-elect, Dr. Simon Kistemaker, announced to the congregation that the Lord had led him to accept the call extended to him. Again, one week later they were informed that the Back-to-God Hour program will be broadcast over the local radio station within another two weeks.

If for reasons of health you are contemplating to move to a more agreeable climate, kindly gather all the available information on the sunny Oknanagan Valley. By the way, the Valley is a good place to retire.

Mr. Henry Zoethout,
4405 - 25th Street,
Vernon, B.C.